

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Kedd

40. szám.

Pest, június 5-kén 1849.

E lap megjelenik minden este, vasárnapot kivéve. Előfizetés mai naptól december végéig Budapesten házhozhordással 5 fr., vidékre postán borítékban 6 fr. p. p. Hónapos előfizetés csak helyben, s a hónap első napjától kezdve fogadjatik el. Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban (Országuton, Károlyváros) és minden postahivatalnál. Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. — Egyes szám 3 kr. pp.

Lapjaink holnapután június 7-ikétől kezdve ismét Pálfi Albert szerkesztése mellett fognak megjelenni.

Pest június 5. 1849.

Ma nagy napja van fővárosunknak. A szabad királyválasztás eltolása óta első a nemzet által választott kormányunk tér falai közé, és a nép lelkesen lelkésülése fogadandja.

KOSSUTH LAJOS

Én, maga után hozva nem csak hazánk, de a szabadságért küzdő Európa figyelmét, magával hozva nagy lelke hatalmát, mely millió szíveket egy gondolatért dobogtat, s a főváros örül, hogy ismét magáénak mondhatja őt, hogy ismét falából intéződi általa isten e haza sorsát. Áldja meg a magyarok hitene az ő a kormányunk lépéseit!

Rendelet.

Az ország kormányzója a hadügy-ministeriumhoz következő tartalmu rendeletet bocsátott:

Budavár visszafoglalva, s hazánk két fővárosa ellenségeink dúló kezétől mentve van. Ez jeles hadvezéreink, de különösen hasonlithatlan vitéz seregünk érdeme, azon lelkes hadsereg érdeme, mely rövid idő alatt a már három negyed részben ellenségeink által elfoglalt hazát, dicsőséges csatákat küzelve, a nemzetnek visszaszerezte.

Részenről kedvesebb kötelességet nem ismerek, mint azokról, kik e szent harcban részt vettek, vagy kik jövőre a haza szabadságát és függetlenségét biztosítandják, gondoskodni; vitéz seregeink közül sokan a csatateren találák hős halálukat, ezek dicső pályájukat dicsőn végezték, kísérje őket a nemzet örök hálája, a késő ivadék is meghajolva érdemeik előtt csak áldva fogja a haza megmentőit említeni! — De sokan e harc részesei közül szent kötelességük teljesítésében annyira megsebesítettek, hogy többé semmi szolgálatra nem alkalmasak, s ha róluk a haza, mellynek éltöket szánták, nem gondoskodnék; nyomorúságban volnának kénytelenek éltöket folytatni. Azért tehát addig is, míg a kormány erről a tárgy nagyszerűségéhez képest gondoskodnék, Szathmáraemetiben egy a sérült katonák ápolására szolgáló fiók-intézetet már életbe is léptettem; de szükséges, hogy vitéz harcosainkról a haza oly módon gondoskodjék, mely a nemzet méltó-

ságának s a tekintetnek, mellyel honvédjel iránt viseltetik, szintugy megfelelően, mint a vitéz sereg érdemelt tanusítsa. Ezt legjobban az által tartom elérhetőnek, ha az agg és sérült katonák számára azonnal egy a nemzet nagyságához mért palota állittatik fel, melly ugy külföld nagyszerű legyen, mint belső elrendezése által vitéz lakóinak a lehető legnagyobb kényelmet és nyugalmat adhasson.

Ennélfogva felszólltom a hadügy-ministeriumot, hogy ha Pesten az eddigi invalid-palotának (mellynek díszét különben a honluka előtt fekvő zárdának máshová áttelepítésével, s a zárdateleknek tiltvány által sétatérre alakításával növelni, s ekként Pest városa belső szépségét is előmozdítani lehetne) ne talán más köz célra kellene fordíttatni, kerestessen ki Budapesten egy illy palota felállítására alkalmas helyet, s adjon külső s belső elrendezésének meghatározására iránt oly tervet, melly az angol hajóssereg s a párisi rokkantak palotájával vetélkedhessék, mert óhajtanám, hogy nem csupa falakból álljon a ház, hanem a mennyire lehet nagyobb térségen, s kerttel ellátva, általában ugy legyen alkotva, hogy vitéz harcosaink a harctéren mutatott vitézség s a hazáérti szolgálat öntudatán kívül a nemzet által irántok tanusított figyelem s a megadható kényelem által is végnapjaikban vigasztalva legyenek.

Az ország kormányzója, az ország szívének, Pest városának emelésére különös gondot kívánva tani, a pénzügyi ministeriumot oda utasította, hogy a Margit (vagyis az ugynevezett nádor-) szigetnek népkertté alakításáról intézkedjék, s az e végett szükséges építkezések mi módoni legegyszerűbb eszközése iránt, magát a budapesti hatóságokkal tegye érintkezésbe.

Az iránt is megtette kormányzó ur az előintézkedéseket, hogy Pest városának keleti oldala egy tágas csatornával vétessek körül, melly aként legyen építve, hogy míg egy részről Pest városa erődítésének egészítő részét teendi, ugy más részről ne csak a várost a kellemetlen portól megszabadítani segítse s ez által díszét, csinját és felvirágoztatását előmozdítsa; hanem egyszersmind Pest fontosságának kereskedelmi tekintetben is megfelelően, a mennyiben kikötők, rakhelyek (doks) hajóműhelyek s téli biztos állomások alkalmazását is célba veendi.

Beláthatlanok a következesek, mellyek ezen nagyszerű terv létesítéséből, Pest város virágzására credendnek, azt nem is említve, hogy Pest ennek következesében a keleti oldalon is vetélkedni fog a dunaparttal a nagyszerű emelkedésben, a keletoldali telkek értékökben nagyszerűen növekedendnek, s általában ezen terv által leszen Pest igazán europai nagyvárossá.

Csinyl minister ur vett utasításai szerint a terv végrehajtásának nélkülözhetlen előintézkedéseiről ár erőlyesen in ézkedett.

A kormányzó in ézkedési folytában, a szolnok-doboz-cz-n-kolozsvári és szolnok-aradi vaspályák építéséhez a közlekedési ministerium által a földmunkák e napokban már megkezdettek, melly munkákhoz a Budavár bevételevel hatalmunkba esett hadi foglyok is használtatnak. Dolgozva használandnak a hazáknak, mellynek feyverrel ártottak, s dolgozva saját sorsukon is enyhítendnek, mellynek rendezésénél különben is a nemzeti kormányunk humanitása dicső ellentétben áll a nemtelen fenevad hasburgok barbar-ságával.

Országgyűlés határozat által ki van tűzve, hogy a Pesten július elején összejelendő országgyűlés a legelső tárgyak között mindjárt, az úrbéri kármentesítés azonnali valósitását, s a nem úrbéri természetű jobbágyviszonyok felszabadítását ide érteve a keresmáltatási monopoliomot, fogja elintézni. A törvényjavaslatok az előre nézve a pénzügy-, a másokra nézve az igazságügy-ministeriumok által már elkész tettek.

Marczius bácsi! Hazafiai örömmel olvasám már egy pár számában egy pár honi mákvirágaink bünlajstromát; ez igen jó, mert csak így ismerhetli meg nem csupán a kormány, de a közönség is, milly szép madarakat táplál a haza.

Forradalmi időkben élünk, most az illyféle mákvirág többszörösen káros a honnak, mert ha hazafiellenes bünt követ el a csigatermesztő ember, ki csigaként lakjába a vész elől tespedésbe visszahúzodik, ugy százszorosan büns az, ki annyira elvetemedik, hogy szóval, vagy épen tettel is a haza ellen fundorkodik.

Őn mostanáig a közönségnek a honban lakó egy pár mákvirágot mutatott be, — én is mutatok önnek be egy pár külföldön lakó pseudo-magyar tulipánt, notabene ollyanokat, kik annyiban csak magyarok, mivel Magyarországnak tetemes javakat birnak és Magyarországot csak annyiban ismerik, hogy évenként onnét a Herr Director a szép jövedelmeket küldi, mellyekkel ő kegyelmök külföldön hasaikat hizlalják, és köszönetül amugy tót modorjában a jótétemény helyett a soirékat és a borsét a magyar nemzet elleni aljas piszkolódásokkal mulattatják.

Bécsben létemkor több illy haszontalan frateret megismerni alkalmam volt, ezek bünlajstromával kívánám tehát a közönséget megismertetni. — Kezdjük el a legezudarabbak legcudarabbikával.

Nr. I.

Herr von Stamecz Mayer.

Ezen szép madár, kiről már mult évben több hazai lap, mint Kossuth Hirlapja, Ungar bts. mint egy híres mákvirágról emlékeztek, — kitől szép mákvirágos tulajdonai miatt még a bécsi jobb érzésű sógor is utálattal elfordul, per acum bacum házasság vagy mi által meggazdagodott, és par force magyar Herr von akart lenni, ez azonban neki nem sikerült; — még nagyobb ákombákomos g'schäft által Orcziéktól megvette a nagy kiterjedésű Jankováci uradalmat, és ez által egy magyar Herrschafttá lett, az uradalommal átvette Orczynak adósságait is, ezeket azonban mint televérű gentleman, fizetni nem akarja, denn ich habe Urbarialitäten!!! —

Ezen becsületes ember furesa egy kis politikát követ, Bécsben ő schwarzgelbeskedik, Jankovácson pedig egy igen liberalis republicánusnak mutatkozó Directort tart, és ficsállásának ki nevezése Gróf Batthyáni Kázmér tisztelt hazánkfi uradalmi ügyvédét, hogy ámitsa a közönséget, mintha ő is a gróffal egy elvű volna. Er macht sich den Spasz, ihm kostet es kein Geld, und denen machts eine Freude.

B ü n e i :

1. A hon oltárára nagy terjedelmű birtoka után eddig semmit sem adott, e tekintetben azt sem tudjuk, existált-e valaha egy Herr von Stamecz Mayer, vagy sem?

2. Olly egy hüdös schwarzgelb, hogy ő volt az első, ki kedves fiacskájával a borsén legelsőbbben jelent meg schwarzgelb szalaggal.

3. Uton útfélén a magyar hon, kormányunk és a nemzet legjelesebb fia ellen legocsmányabb és legaljasabb kifejezésekkel él, ő mindnyájunkat — diese Hunde — fölakasztatná, — die Lumpen-Bagage, wenns Ihnen nicht gefällt, und wenns nicht östreichisch werden wollen, sollens auswandern.

4. Bécsben sokan, mint kétségkívül tényt állítják, hogy ezen gaz fiaskó több magyar külügyministerségi hivatalnok befogatásának is oka volt — tudják az emberek, hogy ő a denunciálók és spionok közt főszerepet vitt és az ottani magyar érzelmeleknek legnagyobb ellensége volt s mostan is az.

Ezek Stamecz Mayer ur biographiájának fő vonásai, — érje őt az alávalót a nemzet átka.

Legközelebb szolgálndok a Nro. II. mákvirág biographiájával, addig is isten velűnh.

N.

Szivacz majus 31-kén 1849.

Marcius Tizenötödike 25. számában 1849, majus 15-kén, E' szabadkai közlő a jobb érzelmelek lelkületét úgy látszik egy csapással lesújtani és minden igazra, jóra nézve teljesen elszibasztani törekszik. Mert ha közösen tisztelt Fratricsevics Péter szolgabíróról közlő még hirlapok utján vakmerészkedik állítani: hogy ő mint „a fosokosok fénykorából pecsovics-kortés és volt korcsmáros egy faluban 120—200 ráczt befogat a véstörvényszékhez állítás végett, és a gazdagot mindenétől megfosztva szabadon ereszté, a

szegényt pedig beküldi;“ és a világ még nagyobb szerencsétlenségre ezt hiszi, ugyan mi lesz ekkor szegény minden oldalról olly irlgalmatlanul zaklatott édes magyar hazánkból! Mert, E' nyilatkozata értelmében nem levén tisztviselőiben erélyesség, nem jóakarát és becsületesség épen akkor, midőn annyi áldozatokkal a szabadság kívánatos révpartjára már majd majd kikötött, végörájának ütni kellenék.

Azonban megmenti, hisszük, e végveszélytől édes magyar hazánkat a magyarok istene. Mert jól lehet itt-ott, sőt néha körünkben is, mit nem tagadhatni, felüti még a régi önkény és zsarnokság gaz sátorát, de F. Pétert effélékkel terhelni aljas rágalom, olly rágalom, mellyet diszjelként kívánánk, E' közlőnek mellére függeszteni, hogy azt mint ismertető bélyeget a jobb érzelmű becsületes emberek még távulról mepillantván, tőle mint valamely rágályos bépklostól óvakodhatnának.

Midőn egy faluban 120—200 ráczt befogatásáról szól közlő, tudjuk hogy Szivaczról szól; de hogy a gazdagot mindenétől megfosztva F. P. szabadon ereszté, a szegényt pedig beküldi, ezt már nem tudjuk és hihető, közlő is valamely sopánkodó s magát igazolni törekvő, fűhöz-fához kapaszkodó vadrácz ajkaiból tudhatja, és ezen vétkes koholmányát azután szép színű köntösben a világ elé tálalván, mint valóságot és olly portékát, mellyen magának hírnevet szerezhet, árulgatja.

De biz édes E' közlő, ha többször nem — mit alig hihetünk — bizonyosan ez egyszer a sárral, mellyel F. P. ellen hajgálódzott, őn magát piszkolá be és piszkosnak tartandjuk, hirdetendjük a világ előtt mind addig, mig Szivaczra jövén, magát a helyszínén, vagy ott — a hol, igazolandja. Majd elvárjuk.

Röviden nyilvánítjuk: F. P. szolgabíróásával jött be helységünkbe a személy és vagyon biztonsága, csend, rend és béke, mik azelőtt vajmi rozslábon állottak. Ő nálunk a békét minden bennünket körülövedező viharok ellenére erélyességével sok ideig és mind addig fentartotta, mig Sz.-Tamásról a vadráczok Kula feldulása után Szivaczra törtek.

És tudja-e közlő, hogy ezen zsarnok (?) szolgabíró, kiről őn, mivel tán helyébe szeretne csücsülni — írja: „el vele láb alól“, valamint annakötte mindenkor a népet csend, rend, béke és magyar kormányunk iránti engedelmességre ernyedetlenül kérte, intette, ösztönözte, és az arany magyar szabadság boldogító gyümölcsét a rácznak úgy, mint magyar és németnek erélyesen előterjesztette. Ugy még a vész előtti éjjelt is ugyan-e tárgy- és érdemben a nép lelkesítésére felbuzdítására élethalál félelmet között Uj-Szivaczon töltötte. És mi a köszönet? A néptől hála és megismerés, szabadkai közlőtől pedig nem érdemelt gyanusítás és rágalom.

Tudja-e közlő, hogy ezen zsarnok (?) szolgabíró, kiről őn írja: „a gazdagot mindenétől megfosztva szabadon ereszté, a szegényt pedig beküldi“ meg kívánván az annyira, kívált járásában zaklatott szegény népet az elfogatok teherviselésétől — legalább személyét illetőleg — kímélni, e viharos időben mindenkor tulajdon lovalin

végzé hivatalos utazásait? És mi a köszönet? A nép részéről, tessék csak magát hozzánk lealárni és hallani fogja, hogy hála és megismerés, őntől pedig rágalom.

Tetszett végre F. P. ura t korcsmárosnak ezimezni. Szép megtiszteltetés! Mire csak röviden megjegyezzük: hogy a tisztelt szolgabíró ugyan tudunkra mult évi sz.-tamási táborozás alkalmával délutáni órákban, midőn t. i. a székelyek visszatérnének, égető szömjukat az állodalmi borok kimérésével enyhítette; azonban ezt mint nem fenhéjázó tisztviselő az igazságos kiosztávégett cselekedte, a megrendelt kádárok jelen nem levén. És ha közlő ezt, vagy házánál — mint tudva van, nem egyszer nyilvánított honvédekhez szives vendégszeretetét elég gyengédtelen korcsmároskodásnak tekinteni, ekkor önnel többé nincs számadásunk.

Isten önnel addig is, mig nem sokára aljas rágalmalnak méltó jutalmát veendené. E pünköszt ünnepekben a rágalom gonosz lelke helyett szállja meg őnt az igazság sz. lelke, hogy kétélű nyelvet becsületes polgártársain többé ne köszörülhesse, kívánjuk Szivaczia k. *)

Léva junius 1-jén 1849.

A felvidékünkben tanyázó osztrák seregrol majus hó 29-kén azon hír szállongott, hogy Nyitra városába huzódik; e hír a Garam körüli lakók közt zavart okozta, s hogy azonban bővebb meggyőződést szerezhessek, többed magammal Verebélyre rándultam. Menettünk alkalmával kocsit után jött, kik Nyitra városából kihuzódtak s Verebélyen már a vendégfogadó telve volt fiatalokkal, kik tartának attól, hogy a veszett osztrák összefogdossa s küldi Olaszhonba; a magyar katonaság m. e. 1200 szinte Verebélyre huzódott vissza.

Az nap este a zsoldos sereg előcsapatja m. e. 300 főből álló Nyitra városába csakugyan bevonult; Ferdinánd-huszárjaink egy százada, m. e. 40 egyénekből álló, pedig a városon innen tanyáztak. Megtudták huszárjaink, hogy a rablók már a városban vannak, berugtattak amugy huszárosan s megtámadták az osztrák rablóereget s dicsőségesen ki is verték a városból; a zsoldos tábor pedig kün volt m. e. félóránnyira a várostól, a mikor a mi maroknyi néptünk tűzbe vette a retirálót, hallatszó volt, mint hangzott a táborban is a dob retiráló zaja, denique a nagy osztrák tábor 40 Ferdinánd-huszár elől vitte az irháját!!!

Még valamit szerkesztő ur! Lapja 5-dik számában olvasék Wittelsbach nevű századosi tudósítást, hogy milly uton s módon történt Léva környékében a hét puskaporos szekér elfogatása. Jelentésében azonban csak enmagának tulajdonítja a dicsőséget, holott hárman voltunk (u. m. K. D. kereskedő, J. P. ref. tanító és alulirt), kik e részben fáradoztunk. Először kimentünk kémezni s majd egész éjen át bolyongtunk a setém-

*) A vádolt cikkírója saját neve aláírásával küldé be közlését, s csak ezért vevé föl azt a szerkesztőség; neve csak lapunknál divatozó szokásból nem tételt ki.

A szerk.

ségben, mignem majd két órányira távollevő elő-
dandárjaink elébe értünk, kiket a kitűzött helyre
vezettünk, s hála a magyarok istenének, czólt ér-
tünk! Mentünk alkalmakor pedig még egy éjima-
dártra is tettünk szert, t. i. b. de B akonyira, ki
szökni akart, de ráismertünk ő kelmére s fog-
lyunkká lón. Ezt pedig a fenemlitett százados ur
nem is említi, s elég nem szép, hogy még nevün-
ket sem érdemesíté a bejelentésre: mert csak-
ugyan, ha mi nem működünk s vesszük a dolgot
kutatóra, szerencsésen ellillantak volna a puska-
poros szekerekkel.

Szabadfi.

Kormánybiztosi mintakép.

Megyémtéséről olly kinevezési bak lövetett,
minő még Madarász honvédelmi bizottmányi tag-
sága sem volt e hazában.

A kormánybiztosok legnyeglébbike bizonytal-
an Somogyra jutott, midőn Noszlopi Gáspár emelte-
tett a polczra, melly érdemesbet illetett volna.

Szerencsétlen volt Noszlopi Gazsi kinevezé-
sének motivuma.

Debrenzenben megjelent róla a Közlöny ha-
sábjain egy cikk, mellynek urát adhatnók, ha
egy szerencsétlen flótás compromittálásához ked-
vünk kerekednék.

Annit mondhatunk, hogy az encomialis tirada
Debreczenben keletkezett egy ollyan tollából,
ki már évek óta nem látta Somogyot és így Nosz-
lopi dicső (?) tetteinek tanuja sem lehetett.

De a kik tanulni voltak, igen jól tudják, hogy a
marczali expeditió épen legkevesbbé volt a gyá-
vának kifolyása, hanem egészen másé, a ki szeré-
nyebb tulajdonokkal bír, semhogy emelkedhetése
lépcsőjéül használni merné a köteleesség egyszeri
teljesítését.

Noszlopi azonban igen ért a nagyításokhoz.
Legujabbi bulletinje elégnél több tanúság reá.
Kik ezen expeditió szemtanúi valának, nevetnek
a dolgon, de egyuttal méltó bszonkodással ol-
vasták a jelontést, melly olly percz eliesen
hangzik, mintha isten tudja minő sárkányokkal
tilzótt volna ki s aratott rajtuk theseusi diadalt.

Gazsi! hátrább az agarakkal.

Ez még mind semmi.

Hanem Gazsi barátunk új tisztikart substi-
tuált a teljhatalom gyakorolhatása miatt.

Érzik is azon a teljhatalom büze, de még in-
kább az egyéniség fonáksága.

Gazsi összecsdíté barátait és kiosztá köztük
a hivatal konczait.

Egy pár igen derék kivétellel az egész tisztikar
ugy van szerkesztve, hogy nem lelheti ma-
gát otthon többé a hazafiasb érzelmü somogyi
ember.

Csak annyit említek, hogy a Közlönyben meg-
jelent dicséria írója, kinek tolla Gazsit a fakóra
juttatá, szinte a tisztí székek egyikén nyújtózik.
Sajnáljuk a jobb sorsra szánt fiut.

Gazsi a legdemocratábbnak ismert férfiakat,
a kik a szabadság elveinek védelmében öszülnek,
meg azzal tisztell meg, hogy általa rendőri feltü-
gyelet alá helyeztetnek.

Tehát a kis basának már rendőrsége is van!

Hitte volna a manó, hogy a teljhatalom rendő-
rséget is alkothat.

Bizony Somogy még egy kis külön ország
lesz Gazsi barátunk souverenitása alatt.

Igy van, mikor éretlen gyerkőczöt állítanak a
polczra, mellyhez sem tehetsége, sem lelkiisme-
rete nincs az illetőnek.

Én felszólítom a kormányt, hogy járasson a
dolog után, és küldjön Somogyba okos férfit, ki
a kezébe adott hatalmat jóra használhatná.

Kesertiség nélkül irtam a legegyszerűbben, de
a baj tovább harapózása esetére vastagabb tollat
leszek kénytelen választani.

Egy somogyi.

Honáruulók képcsarnoka Buda- pesten.

(Az eredeti kapható Bécsben és Ollmütáben s mégtán
másutt.)

Ez alatt a czim alatt fogjuk közölni koron-
ként az elröptült vészmadarak neveit. Közölni fog-
juk, mert illik és szükséges tudni a haza minden
becsületes fiának, hogy kiket tegyen méltó utála-
ta tárgyává. Hisszük ugyan, hogy a nemzet meg
fogja készíttetni majd azt a könyvet számukra,
melly sötétebb lesz az elkárhozott lelkületnél;
mindazáltal megelőzőleg a hosszab várakozást,
ha följegyezzük neveiket, reményljük, nem tes-
zünk haszontalanságot.

Föl azért hát a multnak feketesárga fátyolá-
val, s szellőztessük a kolomposabbak közül, elő-
ször is:

Báró Nyári Antal ó méltóságosságát,
és a királyitábla itélő bírját, s tudja a jó ég, még
mijét, (ha tudnók, előszámlálnók, mert élt halt a
czimekért.)

Nyári Antal az egész Windischgrätz-féle ura-
lom alatt nem tudott kedvérevalóbbat tenni, a
sok ipsefótos osztrák tisztség traktálgatásánál;
midőn az első üdvözítő vizitet megkapta a csere-
páritisztektől, annyira elemében volt, hogy a
mint ezek a gépiesen betanult recommendatiot
„megengedi-e a báró, ha gyakrabban tisztelkedünk”
— eloadák: elragadtatva felelé, mint mondják,
kik őt közelebből ismerék, „megengedem-e? . . .
sőt kikérem, s a legnagyobb szerencsémnek önö-
ket fogom tartani. S legyenek meggyőződve, hogy
ha palotám volna, minden esetre oda vezetném,
s annak is a legszebb salonjaiban önöket üdvö-
zölném.”

Ugy-e hatalmas egy németnekvaló compli-
ment? Lám lám, mi különbözök a gustuzok! Sze-
mere ide már egy magyar huszárt vezetne és
más okos ember is.

Egyszer azonban a nagyságos ur igen meg-
haragudott, s parbleu! majd patriotává lett, mert
Windisch nem hívta meg ebédre, holott ő is báró!
Nem is csoda, midőn a gyöngéjére tapintanak az
embernek.

Oh Nyári, Nyári az arany sarkantus csizmá-
nak megugrott birtokosa, hát illy gastronomico-
ambitionalis elvektől kell vezéreltetni egy báró-
nak a political viszonyokban és az országos dol-
gokban?!

— Már megmondjuk önnek, hogy ott Bécsben
pedig azoktól az erzogokról több illy malheur

is ki kell állni a bárók fiókjának! — Adjon isten
többször illy méltó szerencsét!

— Political elvei bővebb ismertetésével ez
uttal nem veszdődünk. Kik az itélő tábla működé-
seit figyelemmel kísérték a zsarnok uralom alatt,
különb is vonhatnak következtetést, pars pro
toto, kik pedig e részben tán nem volnának
felvilágosítva: olvassák meg az igazságügyi mi-
nister előterjesztését s feleletét erre vonatkozólag
az orsz. kormányzójának.

Az igazságnak mindenkor barátjai levén:
megjegyezzük, hogy Albert fia, ki a haza szol-
gálatában van, apja és családja szennyében legke-
vésbé sem részes.

Polgári köteleességét teljesítette a derék fiu,
midőn a piszkos nyomdokot nem követte.

Vida Károly, az ismeretes rosz pénz. Harma-
diknak tettük, pedig a primissimust is megilletné.
De nem is azért említjük, mintha curiositást
elégitenénk vele ki, hanem főlemlítjük azon okból,
mert a futás alkalmávali körülményeit kevesen
tudják.

Vida Károlynak az ismeretes osztrák ember-
ség, midőn már a retirálásra kevés idő volt pedig,
még akkor sem adván tudositást, majdnem hogy
elcsipetését értük meg. Maga vette észre a dolgot,
schwarzgelb színben ordítva rohanván haza:
jönnek a magyarok. . . (és nem rebellisek már)
majomkodásával felhagyva azonban csak any-
nyit mondunk, miszerint nője szépségének kö-
szönhette megszabadulását. Ezt szánta meg egy
kapitány s ő ugy csámpáskodva cepit fugam. A
legűbb bérenczeinek irányában sem mutatott te-
hát az osztrák lovagiasságot, és ezek a nyomo-
rultak még sem tudnak tanulni! Mondják, hogy
Vidának a „Figyelmező” szerkesztéseért 6000. fr.
lett volna resolválva. Nem hissük, hogy az osz-
trák smutzlgság olly firkaért annyit dobot volna
ki. Egyébiránt croira qui voudra. (Folytatása kö-
vetkezik, akkor a mikor.)

Kisbéri László.

KÜLFÖLD.

Presse majus 30 és 31.

Ezen lap kétségbe esik Némethon mikénti ki-
fejlése és a porosz kormány viselete felől, s jelen-
ti, hogy a porosz kormány az oroszral Németor-
szághoz állására nézve eddig még csak tárgyalás-
ba sem bocsátkozott.

Az angol Examiner következő czime érdekes-
nek látszik.

„Ne képzeljük, hogy mi Angolhonban a con-
tinens bajaitól egészen mentek maradunk, hogy
tüznél gugolva távolcsatákról és ostromokról ol-
vashatunk. Valóban nem lehet tünni, hogy az éj-
szak barbarjainak megengedtessek emberek jóllé-
tét elrontani, kik készek terményeinket velünk ki-
cserélni, és barátságos szövetségünkből hasznot
huzni. Magyarország s mellék tartományai 14millio
lakóval bírnak, kik angol kézműveket veendének
s azokért nekünk nyers terményeiket küldendik.
A magyarok mindig szabad kereskedők voltak, s
földirati helyzetöknél fogva azoknak is kell len-
niek, de az osztrák kormány alatt akadályozva
volt e törekvés, s ezen ország előttünk hermetice
elzárva, a fumei ki és bevétel eléggé mutatá, mi-

re képes ezen ország, ha egyszer nemzeti zászlaja adriai kikötőjén lobog.

Az orosz interventio megfoszt minket a lehetőségétől kereskedésünket kiterjeszteni, és nem tanácsos népességünk nevedésénél illy lehetőséget könnyelműen fölládozni. Az orosz interventio hatása nem csak Magyarországra szorítkozik. A magyar-orosz háboru bizonyosan Németországig terjedend, s elveszthetjük-e mi a német piacot, melyet már birunk, csak úgy közönyösen. Kivitelünk Németországba majd felér a keletindiaiival, 6 millió font sterling évenként. Minden kevesbűlés ez évben fájdalmas lenne, mint volt a multban. Mit kereskedelmi érdekeink követelnek, megegyezik a nemes és férfias politika igényeivel.

Angolhonnak csak ki kell nyilatkoztatni, hogy nehéz visszatérés nélkül nem nézend egy interventiót, mely épen úgy ellenkezik a népjoggal, saját érdekeire káros, és az általános háboru veszélye, mely most Europa felett lebeg, felhőkint fog széteszlani.

— Az osztrák statu-jövedelmekben a deficit februárban 6 millió fölül volt, mult november 1. pedig február végéig, s így négy hónap alatt 80 millió. A Windischgrätz-féle magyarnak nevezett utalványok az osztrák tartományokban is kényszerített cur-ust kaptak.

— Sardinia nem akar komolyan békét, s törekvése az alkudozásokat nyújtani, mire ugy látszik még a schwarzgelb Presséből is az osztrák tisztek ismert brutalitásával elég ürügyet szolgáltatnak.

— Az orosz sereg a dunai fejedelemségekből a Pruthoz vonult, mint mondják angol és francia protestatiók következtében.

— Hir szerint a római köztársaság s a francia sereg közt fegyvernyugvás kötöttet, Garibaldi római tábornok pedig Velletrinél a nápoli sereget megverte.

— Mennyire igaz híreket közölnek ügyünkről az osztrák lapok, például néhányat felhozunk a Presse és Südslavische Zeitungból.

Orsovánál majus 12, 13 és 14. 30,000 orosz nyomult a Bánságba.

Pesten hivatalos placat jelent meg, közli a Süds. Zeit. szóról szóra, mely bevallja, miképen a magyar nemzetben és hadseregben szakadás van.

— Kossuth Lajos hivatalos tabellát adott ki mellyben könnyűnek állítja a magyar köztársaság serege 1 millióra szaporítását, miután már is 400,000 emberre rug 13 hadtestben 160 tábornok és 270 ezredes alatt, következő beosztással: 67 sor gyalog ezred, 21 ezred honvéd, 6 zászlóalj idegen, 11 tüzér ezred, 1,600 karabélyos, 6 vadász ezred, 28 huszár ezred, 14 ezred lovas honvéd, és 2 ezred lovas vadász. Más hiteles tudósítások szerint azonban a magyar hadsereg két negyede lengyel, egy negyede francia-olasz-német, s utolsó negyede félig magyar, félig minden világtájak nemzetéből áll.

A „Presse“ szerint még felső Ausztriában is járnak a magyarok a népet felkelésre izgatók. Valljon nem az atyáskodó osztrák kormány tettei izgatják-e felkelésre a népet.

— Az orosz hírek megint olly tarkák, hogy kiokosodni nem lehet belőlük.

Pest, jun. 4.

Hála-nyilatkozat.

Lehetetlen hogy napfényre ne jöjön olly nemes tett, mellynek a legnagyobb elismerésre és hála számolni joga van. Tudja meg mindenki, hogy V oll orvos házában egy tüzér főhadnagy-ápoltatik a legnagyobb gondnal, kinek sérült keze gyuladásba ment át, s már tizenegy napja folytonos öt percenkinti hideg borogatást igényel. — Leirnom nem lehet, csak látni kell azon gyöngédséget s szorgalmat, mellyet V neje s gyermekei, mind megannyi ápolói a nekik idegen szenvedő körül tanusitanak, s azon örömet, melly arcukon nyílik, ha kedves betegüknek, — mint ők magok nevezik, csak gondolatját is betölthették. — Fogadjátok ti tisztán érző család-fők s ti önzéstelen jó gyermekek a legnagyobb köszönetet részvétel-kért, melly ügyünk iránti lelkesedéstököl származik. Isten, ki szabadságharcunk vezetője, beszámítandja tetteiteket.

Még egyszer hálaomat többi társaim nevében is —

egy honvéd, s a szenvedőnek barátja.

HIRDETÉSEK.

Figyelmeztetés

az első magyar tiszagözhajózási társaság ügyében.

A társaságnak Skola-Chladován Orsova alatt telelt, fölszállítás végett leküldött társasági ügyvivő által kitűnő jó gépezetűnek talált „Debrezen“ nevű gőzhajója a vaskapun már szerencsésen átérkezett. Nehogy a társaság a befizetni elmulasztott részletfizetések miatt további teendőiben akadályoztassék, az ország kormányától ideiglenesen segédelmet nyervén, a t. cz. részvényes urak felszólítanak: miként a már rég kiírt 4 részvényrészlegeket, vagyis minden 100 forintot tevő részvénytől 70 ezüst forintot, menyiben hátramaradásban vannak, folyó 1849. évi julius hónap 30-dik napjáig Pesten Vodiáner és fia irodájában délutáni 4 órától 6 óráig, Debrezenben Rikl J. Anselmél, Miskolczon Farkas Lászlónál és Lichtenstein Józsefnél, Szegeden Vodiáner és fia irodájában, Szathmár-Németiben Weiss Jánosnál, — hol az alapszabályok is áttekinthetők, — mulhatatlanul befizessék; ellenkező esetben az alapszabályok 7-dik §. értelmében a késedelmes fizetőknél ideiglenes részvényjegyei hirdalok útján hirdetés által megsemmisíttetnek, a befizetett részvényrészlegek pedig a társaság vagyonához fognak csatoltni, f. évi januar 15-re, úgy april 15-re meghatározott fizetési határidőt a letűnt események miatt meghosszabbítani kellvén. Végre

A f. 1849. évi januar hónapban a közönséggel tudatni ígért számadások a legközelebbi időben lefolyt rendkívüli körülmények által előidézt akadályok mellett is bevégeztetvén, már részint megvizsgálva, részint vizsgálat alatt levén, azok a társasági gőzhajónak nem sokára leendő megérkezéttel nyilvánosan közöltetni fognak; addig is megtekinthetők Pesten Vodiáner és fia irodájában naponként délutáni 4 órától 6 óráig. Kelt Pesten 1849. évi majus 25-én.

A választmány által.

Nyilatkozat. E lapok 34 számába foglal s hihető az itteni postán feladott cikkekcske nem a zombori káplánoké, mint azt némelyek értelmezni szeretik

Zombor junius 1. 1849.

3—1

Három erdélyi jeles faju, hatéves 15 markos herélt, sötét-pj ló, melly hámban és nyereg alatt egyiránt alkalmas és hibátlan, szabad kézből eladó. Tudakozódni lehet: Szervitator 441. szám alatt első emelet balra.

Pesthez két óra távolságra van egy 450 hold szántó- és rétföldből álló tagosított birtok több évre, igen kényelmes lakház, és 80 hold ószi vetéssel haszonbérbe adandó. — Értekezni lehet Pesten Váradi Endre ügyvédnél — József utcza 921. sz. a.

ÁRVERÉS.

Folyó évi junius 6-án reggeli 9 órakor a Szécl-utczában 239. szám alatt. házban, egy szép íróasztal, nyoszolyák, egy nagy tükör, több nyergek, ezek közt egy magyar nyereg, hozzá tartozókkal, egy különféle ruhaneműk árverés útján el fognak adatni.

Nemzeti színház.

Pest, kedden, junius 5-kén, 1849.

MÁRTHA,

vagy

A richmondi vásár.

Vig-opera 4 felvonásban. Irta Fridrich, zenéjét Flotow. Fordította Szerdahelyi.

Rendező: Szerdahelyi.

Személyek:

Lady Harriet Durham, a királyné udvarhölgye	—	Hollósi Kor.
Nancy, meghittje	—	Szabó Emilia.
Lord Tristán Mikleford, rokona	—	Benza.
Lyonel	—	Farkas Ká.
Plumkett, gazdag haszonbérlo	—	Füredi.
Richmondi bíró	—	Kőszeghi.
Tanácsirnok	—	Mikola.
Pitt Moll.)	—	Ósflag Róza.
Smith Pólt.) porleányok.	—	Rózsamezei R.
Witt Bettl.)	—	Hubenainé.
		(Mezei.
Szolgák	—	(Kovács.
		(Bratka.
Dobos	—	Sopronyi.
Apród	—	Viski Klára.

Árusok. Haszonbérlo. Pórnok és leányok. Szolgák. Vadászok. Apródok. Nép.

Történi részint a lady kastélyában, részint Richmond városban és környékén. Idő: Anna királyné uralkodása.

Kezdete 7 órakor, vége 9-kor.